

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

ویراستاری و ارسال: علی مشرف

۲۰ اگست ۲۰۲۳

زوننبورن:

جهان جنوب دیگر نمی خواهد توسط غرب غارت شود.

نماینده پارلمان اروپا: جهان جنوب دیگر نمی خواهد توسط غرب غارت شود.

نماینده پارلمان اروپا و رئیس حزب Die PARTEI، مارتین زوننبورن Sonnenborn، برای بیان رک و بی آرایش خود در مورد مسائل سیاسی و روابط معروف است. در ۲ اگست، این سیاستمدار و طنزپرداز متنی طولانی را در توئیتر منتشر کرد. این متن در ۳ اگست در نسخه کامل خود در روزنامه برلینر سایتوونگ منتشر شد. این نسخه همچنین نام نویسنده مشترک، کلاودیا لاتور را دارد که طبق گفته زوننبورن، مشاور او است.

زوننبورن در متن توئیتر خود با عنوان "جهان جنوب دیگر نمی خواهد توسط غرب غارت شود" توضیح می دهد: "فرانسه هیچ معدن طلای فعالی ندارد. با این حال، این دولت سابق جنایتکار استعماری با ۲۴۳۶ تن، چهارمین ذخایر طلای جهان را دارد."

"مستعمره سابق فرانسه "مالی" دقیقاً ۰.۰ تن طلا ذخیره دارد، اگرچه دهها معدن (از جمله ۱۴ معدن رسمی) در کشور وجود دارد که سالانه ۷۰ تن طلا استخراج می کنند. از درآمد حاصل از حدود ۶۰ تن طلا که توسط (تخمین زده می شود) ۶۰۰ هزار کودک در مستعمره سابق فرانسه بورکینافاسو استخراج می شود، تنها ۱۰ درصد به دست این کشور می رسد، اما ۹۰ درصد به شرکت های چند ملیتی استخراج طلا تعلق دارد."

زوننبورن توضیح می دهد که حدود یک چهارم از واردات اروپائی و یک سوم از واردات اورانیوم فرانسه از نیجر در غرب افریقا می آید. آخرین معدن از ۲۱۰ معدن اورانیومی که فرانسه از آن بهره برداری می کرد در سال ۲۰۰۱ تعطیل شد.

فرانسه به عنوان پیشرو بلامنازع، در حال حاضر ۵۶ نیروگاه هسته ئی دارد. تأمین کننده اورانیوم شماره یک، شرکت دولتی هسته ئی اورانیوم (سابقاً آرسیوا) است، طبق "قراردادهای محرمانه، به عنوان مثال از نیجر، جایی که این شرکت سه معدن اورانیوم عظیم و همچنین دارای اکثریت سهام در شرکت دولتی نیجر برای فرآوری اورانیوم (Somaïr) را در اختیار خود دارد." زوننبورن در متن خود توضیح می دهد:

"مستعمره سابق فرانسه نیجر دارای بالاترین کیفیت اورانیوم افریقا است و هفتمین تولیدکننده اورانیوم جهان است، اما طبق آمار بانک جهانی، ۸۱.۴ درصد از شهروندان آن هنوز به شبکه برق متصل نیستند. ۴۰ درصد زیر خط فقر زندگی می کنند، یک سوم کودکان دچار اختلال غذایی و کم وزنی هستند و نرخ بی سوادی ۶۳ درصد است. فقط نیمی از جمعیت به آب آشامیدنی تمیز دسترسی دارند و تنها ۱۶ درصد به سیستم فاضلاب مناسب متصل هستند".

نیجر، کشوری به اندازه سه برابر جمهوری فدرال آلمان، بودجه دولتی کلی حدود ۴.۵ میلیارد یورو دارد. این بدان معناست که بودجه نیجر "کمتر از حجم فروش سالانه شرکت هسته ئی فرانسه" است. علی رغم ذخایر اورانیوم و طلای آن، نیجر در آخرین شاخص توسعه در رتبه ۱۸۹ از ۱۹۱ کشور قرار دارد.

همه کشورهای CFA کشورهای بشدت غنی از منابع هستند و به همان اندازه هم بدهکار هستند. بورکینافاسو، مالی و نیجر علی رغم منابع عظیم زیرزمینی خود، همچنان جزو فقیرترین کشورهای جهان هستند.

نماینده پارلمان اروپا در مورد موضوع "فرانک CFA و "توافقنامه استعماری" می نویسد:

"فرانسه در جریان جدائی از مستعمرات در دهه ۱۹۶۰، مستعمرات سابق خود را به عنوان مستقل رسماً رها کرد، اما نظام های دولتی و حقوقی را که مانند دوران استعماری طراحی شده بودند، برای کنترل جمعیت با کمترین هزینه ممکن و صادرات هرچه بیشتر مواد خام به جای گذاشت.

این کافی نیست که فرانسه از طریق توافقنامه استعماری در فرانسه افریقائی، حق اولویت خرید بر همه منابع طبیعی و دسترسی ویژه به قراردادهای دولتی را حفظ کند، بلکه از آن زمان نیز ارز استعماری دیوانه وار CFA franc را بر

کشورهای مستعمره سابق تحمیل کرده است که هرگونه سیاست مستقل پولی، اقتصادی یا اجتماعی دولت‌های (به طور رسمی دارای حاکمیت) برای همیشه غیرممکن کرده است.

چهارده کشور CFA نه تنها از طریق نرخ ارز ثابت به یورو وابسته هستند، بلکه طبق گفته زوننبورن "همچنین دسترسی به ۸۵ درصد از ذخایر ارزی خود را از دست داده اند بلکه مجبورند دارایی خود را در صندوق ذخایر فرانسه Agence France Trésor نگهداری کنند."

زوننبورن از رئیس جمهور بسیار محبوب ۳۵ ساله بورکینافاسو، ابراهیم ترانوره، که در حال حاضر در آفریقا بسیار محبوب است، نقل قول می‌کند:

"نسل من این را نمی‌فهمد. چگونه می‌تواند آفریقا که دارای چنان ثروتی باشد، فقیرترین قاره جهان شود؟" به گفته زوننبورن، مایکل پارتی، دانشمند علوم سیاسی امریکائی، پاسخ ساده‌ای دارد: "کشورهای فقیر دچار توسعه‌نیافتگی نیستند، بلکه "بیش از حد استثمار شده و می‌شوند". برای نماینده پارلمان اروپا، دلایلی واقعی وجود دارد که چرا سفارت فرانسه در نیامی، پایتخت نیجر در آتش می‌سوزد. زوننبورن در ادامه می‌نویسد:

"دلایلی واقعی وجود دارد که شهروندان در خیابان‌های کشورهای غرب و مرکز آفریقا پرچم سه رنگ فرانسه یا بنر آبی کبالتی اروپا را در دست ندارند، بلکه پرچم روسیه را حمل می‌کنند."

"و فارغ از این که ما یا اتحادیه اروپا خوشمان بیاید یا نه، بخش رو به رشدی از جمعیت (به ویژه جوان) آفریقا در ولادیمیر پوتین به هیچ وجه یک شرور نمی‌بیند، بلکه مدافع یک جنبش آزادی جهانی می‌بینند که علیه نظم استثمار و انقیاد است که توسط بازیگران غربی در سرزمین‌های آنها در پوشش "دموکراسی" حفظ شده است."

راه‌های حل مؤثر در حال حاضر توسط اتحادیه اروپا نه از طریق "کلمات خوب (یا ساختگی)"، نه "از طریق حذف واژگان رمان‌های کودکانه" آسیب‌زننده" و نه از طریق پیام‌های "جنگجویان اطلاعاتی" ناشی از اتحادیه اروپا و قطعاً نه از طریق مباران هماهنگ به دست نمی‌آیند. "زوننبورن آن را خلاصه می‌کند:

"... اما تنها زمانی می‌توان این مشکل را حل کرد که پس از قرن‌ها، روابط واقعی غرب با جهان جنوب بالاخره تغییر کند. و سرکوب، قیمومت، چپاول، غارت منابع و استثمار از طریق قراردادهای تجاری ناعادلانه (مافیائی) به پایان برسد."

امریکا – در این و بسیاری از زمینه‌های دیگر – بخوبی می‌دانیم که یک موردی نامیدکننده است، اتحادیه اروپا شاید هنوز نباشد. غرب هر چه بیشتر سعی کند از تغییر پارادایمی که در حال انجام است جلوگیری کند یا آن را به عقب بیندازد (یا حتی با خشونت با آن مواجه شود)، برایش بدتر خواهد بود."

زوننبورن به همین دلیل به اورزولا فون درلاین، رئیس کمیسیون اروپا، به عنوان میزبان مسوول و خواننده بالقوه مقاله خود توصیه می‌کند:

"شاید یک شروع خوب این باشد که اتحادیه اروپا در اجلاس بعدی با آفریقا (یا امریکای لاتین) رؤسای جمهور کشورهای حاضر را یک بار از همان ورودی اصلی به ساختمان کنفرانس بگذرانند که خود از آن استفاده می‌کند، به جای این که همیشه میهمانان قاره‌های خارجی خود را از ورودی جانبی بی‌آرایش عبور دهد."

به گفته زوننبورن، ترانوره – "جوان‌ترین و باهوش‌ترین رئیس‌جمهور جهان" – در حال حاضر "یک چهره امید برای قیام آفریقا علیه نئوکولونیالیسم و سلطه غربی" است. او قصد دارد یک "ائتلاف منطقه‌ای با نیجر، گینه، مالی و الجزایر" تشکیل دهد و علاوه بر این، بر روی نیروهای فرانسوی به طور نهائی "در را ببندد و صادرات طلا و اورانیوم به فرانسه و ایالات متحده را ممنوع کند". از سوی دیگر، فرانسه و ایالات متحده تهدید می‌کنند که "خود و از

طریق میانجی ها یا پاندازهای خود از ECOWAS ، با مداخلهٔ خشونت آمیز برای بازگرداندن نظم استثماری
“دموکراتیک” اقدام کنند. زوننبورن این را به عنوان برنامه های “جنگ طلبان احمق” توصیف می کند.

نمایندهٔ پارلمان اروپا، طنزپرداز و روزنامه نگار با این کلمات به پایان می رسد:

“ آخرین چیزی که افریقای غربی به آن نیاز دارد، به طور تصادفی آخرین چیزی است که ما و شما به آن نیاز داریم،
به طور تصادفی آخرین چیزی است که کل جهان دیگر به آن نیاز دارد: جنگی دیگر”.

در ویراستاری این متن بیشتر روزنامهٔ “برلینر سایتونگ” مورد استفاده قرار گرفته است. - ع. م.